

under Nr. 2 angaar, da reiste Ministeren en temmelig bestemt Modstand mod at give nogenstømt Erstatning til de paagjældende Brandlidte. Jeg betvivler aldeles ikke, at man har havt de saadanne Sikkingsmidler paa Lokomotivet den nævnte Dag. Forhøret godtgjør imidlertid for mig, og jeg tror for Enhver, der vil læse det, at Ideen er opstaaet i Anledning af, at Toget passerede forbi. Jeg kan ikke se bedre, end at dette er godtgjort, saa godt sse kan, ved Forhøret, der blev afholdt saa Dage efter, og ved hvilket de paagjældende Mænd erklærede, at Ideen opstod umiddelbart efter, at Toget var passeret; men man tilbød iøvrigt at ville give flere Dplysninger. Jeg skal imidlertid ikke negte, at det forekommer mig — og den ærede Minister negter det heller ikke — at der har været lignende Tilfælde før, hvilket den ærede Minister imidlertid vilde modsætte sig skulde faae Indflydelse i Fremtiden. Jeg skal ikke komme videre ind paa det. Der foreligger nu en Indstilling fra Udvalget, og denne Sag kan saa gaa sin egen Gang. Jeg har oplyst, hvorledes det forholder sig, og skal dermed roligt overlade Sagen til sin fremtidige Gang. — De øvrige Andragender give mig ikke Anledning til nogen Bemærkning, naar undtages det under Nr. 57. Den ærede Minister omtalte, at han ikke hidtil har fundet Anledning til at indkomme Omstet med Hensyn til Soldepladsen, ibet der kun er 40 Beboere, der kunne have nogen Interesse deri. Jeg skal dog hertil bemærke, at jeg ikke veed, om den ærede Minister har været tilstrækkelig opmærksom paa, at Udtørringen af Nisum Fjord har havt ikke ringe Indflydelse paa Antallet af Beboere, som herefter vilde søge Soldepladsen, og forsaavidt det skulde vise sig, hvad jeg antager, at der er flere Beboere, der nu ere interesserede i Sagen, haaber jeg, at den ærede Indenrigsminister kan komme til et andet Resultat. — Hvad angaar Andragendet fra Veien-Læborg Sogneraad, da er den ærede Minister forsaavidt villig til at tage denne Sag under Overveielse, og jeg finder derfor ingen Anledning til yderligere at udtale mig derom. — Det forekommer mig, at det ærede Medlem her ligeoverfor, der har stillet nogle Forslag, om hvilke jeg ikke udtalte mig, da jeg første Gang havde Ordet, fordi jeg ønskede at høre det ærede Medlem, vil se, at Grunden til, at vi ikke have henvist Andragendet under Nr. 16, er den, at vi ikke havde mindste Dplysning i Henseende til, om Amtet og Kommunen vilde støtte Foretagendet. Vi have nu faaet den Dplysning, at Amtsraadet er spurgt, uden at der er kommet noget Svar. Efter denne Dplysning forekommer det mig, at det ærede Medlem gjør bedst i at tage Forslaget tilbage. Man er overhovedet velvillig ligeoverfor Forslag om Havne, men vel at mærke, kun naar der vises tilhørlig Interesse fra de nærmest Paagjældende i Form af Tilbud, enten Arbejde eller Penge. — Hvad

de andre to Andragender angaar, som det ærede Medlem anbefaler, vil jeg, for at vi ikke skulle blive overfyldte med altfor mange Andragender af den Slags, bemærke, at det ikke alene er af den Grund, at Andragendet ikke har været hos Ministeren — skøndt denne Grund ogsaa er medvirkende — at det ikke er foreslaaget henvist til Ministeren, men ogsaa af den Grund, at Udvalget i det Hele har fundet de Ting for smaa (Afbrudelse). So, det ærede Medlem kan ikke negte, at det gaar noget i det Smaa, naar der forlanges Laan til Saltekar, Tønder og saadanne Redskaber, og begge Andragender gaa dog virkelig ud paa, at Staten ligesom skal give Laan til Saltekar, Tønder, Ophængningsmaskiner osv. Hvor velvillig jeg end i Reglen er, — hvad de ærede Herrer jo ville vide, — til at komme Smaafolk tilhjælp, forekommer det mig dog, at det er at gaa noget for vidt. Jeg siger dette, fordi jeg ikke ønsker, at de Paagjældende skulle blive ved at søge; jeg tror ikke, det vil nytte dem noget ad denne Vej; de maa søge hos Ministeren at faae af den paagjældende Fiskerikonto, og finder han Anledning til det, vil han derved kunne indkomme Andragerne; men at forlange, at Thinget skulde gjøre særlig Indstilling vedrørende sige Redskaber, som ikke ere nye og hidtil ukjendte Redskaber, vil ikke være rigtigt. Var det derimod nye Redskaber, der kunde have betydelig Indflydelse paa Fiskeriets Opkomst i det Hele taget, da var det noget ganske Andet. Man maa ikke dermed forvekle Redskaber, der ere almindelig bekjendte, og som ere af den Bestaenhed, at Statskassen ikke kan indlade sig derpaa; jeg vil derfor raade det ærede Medlem til ogsaa at tage disse to Forslag tilbage; det er imidlertid Noget, jeg blot henstiller. Med Hensyn til det første af ham stillede Forslag kan jeg, som nævnt, ikke se Andet end, at han efter Omstændighederne helst skulde tage det tilbage.

Schelde: Det er angaaende Indstillingen under Nr. 10 til Betænkningens Nr. 53, jeg ønskede at udtale mig, den vedrører et Andragende fra Veien-Læborg Sogneraad om, at 2 Familier, hvis Forsørgere ere fødte i Hertugdømmerne, maatte faae ekstraordinære Hjemstedsbeviser. Efter at den høitæredede Minister nu har udtalt sig meget venligt derom, er der for saa vidt mindre Grund til nu at komme videre ind paa denne Sag, men jeg skal dog bemærke, at den ærede Minister kom med en Ytring, der, saavidt jeg kjender til Sagen, ikke ganske er i Overensstemmelse med Virkeligheden. Han udtalte nemlig, at de Paagjældende maatte gaa ind under Plakat af 28de December 1827, da de jo have erklæret, at de ville være danske Underaatter. Nei, det have de netop ikke erklæret, thi de høre ikke til dem, der kunne forlange sig ekstraordinære Hjemstedsbeviser udfærdigede ifølge Lov af 9de Marts 1872, men, saavidt jeg har opfattet de meddelte Dplysninger